

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta Iginij pape.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

Decreta Iginij pape.

tia palmas meas, & circuibō altare tuum dñe, vt clara voce prædicem laudē tuam, & enarrem oīa mirabilia tua, Dñe dilexi habitaculū domus tuæ, & locum tabernaculi gloriæ tuæ, ne ponas cū peccatoribus animā meā, & cū viris sanguinū vitam meā. In quorū manibus scelus, & dextera eorū repleta ē muneribus, ego at̄ in simplicitate mea gradiar, redime me, & miserere mei pes meus stetit in via recta, in Ecclesijs bñdicam dño. Concordēt igit̄ cū oībus dei sacerdotibus hęc charitatis sniæ, in qbus vos fixos & firmos existere iudicamus, Deus vos incolumes custodiat filij charissimi, data, xv. calēn. Martij, Antonio & Marco. iiii. cc. concess.

Decreta Iginij pape de fide & reliquis causis.

C
Anno dñi
143. rege
Anthony
pij. Impe
ratoris

GINIVS in Christi nomine almæ vrbis Romæ Epūs, cunctis in Aplica fide & doctrina degētibus salutē. ¶ Charissimi deus filiū suū misit in similitudinē carnis peccati, & de pctō damnauit pctm̄ in carne, vt iustitia legis impleret, filius non scdm̄ deitatē solā à p̄e missus est, sed scdm̄ carnē, quā clemēter & piē p nobis assumere nō dedignatus est. Nam qd' semetiipm̄ (exinanita maiestatis suę potētia) idē filius miserit Ap̄lus contestat̄, & dicit: semetiipm̄ exinaniiuit formā serui accipiēs, humiliāuit semetiipm̄, factus obediēs vsq; ad mortem, mortē autē crucis, Et Esaias: Non legatus, neq; angelus, sed deus ipse veniet, & saluabit nos, itē ibi: Palam apparui non quærētibus me, & Hieremias: Dereliqui domū meā, dimisi hæreditatē meā, veni & factus sum illis in opprobriū, & in Michæa: Ecce dñs veniet, & commouebuntur sub eo montes, & in Zacharia: Gaude & exulta filia Syon, q̄a ecce ego venio, & cōmorabor in medio tui, dicit dñs, & Ap̄lus ad Timotheū: Humanus sermo & om̄i acceptōe dignus, qm̄ Iesus Ch̄sus venit in hūc mundū pctōres saluos facere, & Malachias: Ecce subito veniet in tēplo suo dñs quē vos quæritis, & angelus te stamēti quē vos vultis, in Euangelio: Nō veni vocare iustos, sed pctōres in pœnia. Itē ibi: qd nobis, & qd tibi Iesu fili dei venisti añ tps̄ pdere nos: venit filius hoīs saluare & quærere quod perierat. Itē ibi: Ego veni vt vitā habeāt, & abundantius habeāt, itē ibi: Nemo ascēdit in cœlū, nisi q de cœlo descēdit filius hoīs, q est in cœlo. Nunqd in his tātis actalibus testimonijs quibus se filius dei à semetipō venisse testatus ē, poterit qs dicere ab alio & nō à semetipō venisse? dum manifestū est, qd' qui carnē nr̄am dignāter assumpsit volūtariē, & nō ab alio missus aduenit, nam q in p̄e manēs, vbiq; potētia sua consistit vbi quo à p̄e mittere om̄i modo nō habuit, qm̄ nulla pars cœlorū ac terræ à cōspectu p̄is excipit, vbi scdm̄ vos à p̄e filius mitteret, & Paulus: Renouamini (inqt) sp̄i mētis vr̄æ, & induite nouū hoīem q scdm̄ deū creatus ē in iustitia & sanctitate veritatis. Et ad Hebræos: In eo em̄ in quo passus est ipse & tētatus est, potēs est eis q tētant auxiliari, vñ sanctæ vocatōis semp̄ cœlestis participes. Considerate Ap̄m confessionis nr̄æ, & pontificē Iesum fidelē existentē q vocauit eum. Et ad Colossenses: Nunc autē deponite & vos vniuersa, irā, indignationē, malitiā, blasphemiam, turpiaq; verba ex ore v̄ro, non pcedant. Nolite mētiri inuicē. Expoliantes vos veterē hominē cum actibus suis, induite nouum eum qui renouat̄ in agnitionē secundum imaginē eius qui creauit eum. Nunquid is qui vniuersam creaturam visibilia & inuisibilia propriæ virtute potestatis procreauit, ac fecit seipsum ante, aut postmodum (quod dicere nephas est) creauit vel facere potuit. Et Dominus in Euangelio ait: Ego & pater vnum sumus, & itē: Qui me videt, videt & patrem, & iterum Qui me odit, & patrem meum odit, & itē: Vt omnes honorificēt filium, sicut honorificant patrē, & itē: Vt sint in nobis vnum, sicut & nos vnum sumus. Tu in me, & ego in eis, & itē: Omnia mea tua sunt, & itē: Ego in p̄e, & p̄ in me, & itē: Pater in me manēs facit opa hęc Et Iohannes Euangelista ait: In principio erat verbum, & verbū erat apud deum, & deus erat verbum, & itē: ipse ad Parthos: Tres sunt (inqt) qui testimoniū phibēt in terra, aqua, sanguis, & caro, tres in nobis sunt, & tres sunt q testimoniū phibēt in cœlo, pater, verbum, & sp̄s sp̄s, & hi tres vnum sunt. Nos itaq; in natura diuinitatis, quia vnū sunt, pater, & filius, & sp̄s sanctus, nec patrem aliquo tēpore credimus præcessisse, vt maior sit filio, nec filium postea natum esse vt diuinitate patris, minoretur.

D ¶ Cæterū fr̄es saluo in oībus, Romanæ Ecclesiæ priuilegio, nullus metropolitanus absq; cæterorū oīm comprouincialitū ep̄orū instantia aliquorū audiat causas eorū, quia irritæ erunt alr̄ actē quā in conspectu eorū omnium ventilatē, & ipse si fecerit coerceat à fratribus.

¶ Criminationes maioꝝ natu per alios non fiant, nisi p ipsos qui crimina intendunt, si tamen ipsi digni & irrep̄hēnsibiles apparuerint & actis publicis docuerint om̄i se suspitōe carere & iniuriam

Epistola Iginij pape ad Athenienses. Fo. XXV.

micitia atq; irreprehensibile fide ac cōuersationē ducere, necnō & peregrina negotia & iudicia prohibemus, qā indignū est, vt ab externis iudicent q̄ prouinciales & à se electos debēt habere iudices. Nos qd̄ ex omni parte carpēdo occasiones abscidimus. Nos sup̄nā memores disciplinā q̄buscūq; cadētibus, dexterā porrigimus, & à ruina p̄cipitio q̄s possumus releuam⁹ & defensionis administrulū totis viribus p̄bere cupimus. Certe si vel mens sit recti cōscia, vindicta dignus est q̄ alijs existit causa periculi, q̄ vero innocētē vel fratrē q̄cūq; ingenio p̄sequit, ipse in se iugulū mortis īpingit, vt ait diuinus & beatus p̄cō: Noli detrahēre, ne eradicēris, noli accusare, ne accuseris, noli iudicare, ne iudicēris, qā in quo iudicio iudicaueris, iudicabit de te. Nemo credit nos odisse q̄s; relatōe nō lā dī, dicit em̄ dñs. Omne regnū in se diuisum non stabit, & oīs scīa aut regula aduersum se diuisa nō stabit. Ideoq; necesse est, vt cōcorditer salubres suscipiatis, hortās, nihil p̄ cōtentionē agētes, sed ad omne studiū deuotionis vnanimis diuinis & apostolicis cōstitutōibus pareatis. Data, XVII. Calend. Octobris Magno & Camerino cōsulibus.

Epistola Iginij pape ad Athenienses.

Papa Iginij Atheniensibus salutē. ¶ Multa mihi fiducia est apud vos fratres, & multa gloriatio pro vobis. Repletus sum cōsolatiōe, sup̄abundo gaudio in omni tribulatione nostra. Tribulor em̄ q̄ de vobis audio quod nō oportet. Cōsolor vero q̄tēs ea inter vos fieri cognouero q̄ bonos christianos decet implere. Nolite frēs iugū ducere cū infidelibus, vnde doctor gētū loquit dicēs. Quā participatio iustitiā cū iniquitatē q̄s aut cōsensu tēplo dei cū idolis; vos em̄ estis tēplū dei viui, sicut dicit dñs. Qm̄ inhabitabo in illis, & inambulabo, & ero illoꝝ deus, & ipsi erūt mihi populus. Si em̄ deus angelis peccātibus nō pepercit, sed rudēibus inferni detractos in tartarū tradidit, in iudicio cruciādos reseruari, & originali mūdo nō pepercit, sed octauū Noe iustitiā p̄conē custodiuit, diluuiū mūdo īpiorū inducēs, & ciuitates Sodomoz & Gomorrhæoz in cinerē redigēs, euersioe dānauit, exēplū eoz q̄ impie acturi sunt ponēs, qd̄ putatis iniquis & ipsi p̄seuerātibus in neq̄tia eoz erit; Iustū vero Loth oppressum à nephēdoꝝ iniuriā cōuersatōe eruit, aspectu em̄ & auditu iustus erat, habitās apud eos q̄ de die in diē animā iustā iniquis opibus cruciābāt. Nouit deus pios de tentatōe eripere, iniquos vero in diē iudicij cruciādos reseruare, magis aut̄ eos q̄ post carnē in cōcupiscētiā immūdiā ambulāt, dñationēq; cōtēnunt audaces sibi placētes, sectas nō metuūt facere blasphemātes. Vnde alieni erroris focū à sui p̄positi tramite nō recedēt, aut apostolicā sedis iussionibus inobediētē suscipere nō possumus, quia inter fideles credētes vel sc̄tōꝝ patrū iussionibus obtēperātes p̄mittimus qā inter fideles magna debet esse discretio, & infideles. Si deus frēs iustis nō pepercit, qd̄ de nobis p̄tōribus fieri putatis? Custodite vos ab omni iniquamēto carnis & corporis, vt salui sitis in die aduētus dñi, vnū aut̄ hic nō lateat vos, vt ait ap̄lus. Charissimi qā vnus dies apud dñm sicut mille anni, & mille anni, sicut vnus dies. Non tardat dñs promissis, sed patiēter expectat propter vos nolēs aliq̄s perire, sed oēs ad p̄nitentiā reuerti. Adueniet aut̄ dies dñi vt fur in qua cœli magno impetu transient, elementa vero calore soluent. Cū hęc ergo oīa dissoluenda sint, quales oportet vos esse in sanctis conuersationibus & pietatibus expectātes & properātes in aduentū diei, per quē cœli ardētes soluent, & elemēta ignis calore tabescēt. Nos vero cœlos novos & terrā nouā & promissa ipsius expectamus, in q̄bus iustitia inhabitat. Deus aut̄ oīs gratiā q̄ vocauit vos in æternā suā gloriā in Christo Iesu modicū passos ipse perficiet, cōfirmabit, & cōsolidabit, ipsi gloriā & imperiū in secula seculoz, Amē. Data, X. Calen. Martij, Magno & Camerino cōsulibus.

Incipiunt decreta Sixti pape. ut die Dominico Pascha celebretur.

Anno. 147
imperante
Sixto, vero
B

Omibus ecclesiis in eadem qua sumus fide & doctrina manentibus, Pius apostolicæ sedis archiepiscopus, Gratias agimus frates deo, qm̄ crescit fides vestra & abundat charitas vniuscuiusq; omnium vestrum inuicem, ita vt nos ipsi in vobis gloriemur in ecclesiis dei. Videte fratres, videte vt nemo vos seducat volēs in humilitate & religione angelorum, quā non vidit ambulans frustra inflatus sensus carnis suæ, & nō tenens caput, ex quo totū corpus per nexus & cōiunctiōes ministratū & constructū crescit in augmentū dñi, sed induite vos sicut electi dei sancti & dilecti viscera misericordiæ, benignitatē, humilitatē, modestiā, patiētiā supportātes inuicē & donātes vobismetipsis si q̄s habet q̄relā. Et sicut Ch̄s donauit vobis, ita & vos. ¶ Ceterū nosse vos volumus q̄

E mus q̄